Jaarverslag Nut & Sport 1999

Al enige jaren heb ik er bij het schrijven van een jaarverslag bij stil gestaan, dat het steeds moeilijker lijkt te worden om als kleine plaatselijke kleindierensportvereniging het hoofd boven water te houden. Het is steeds weer een moment van: het is weer gelukt een jaar verder te komen. Gelukkig kan ik nu stellen, dat de toekomst minder duister lijkt dan die geweest is.
Het is immers weer gelukt te organiseren wat we ieder jaar organiseren. Nut & Sport staat er financieel goed voor. We hebben een vereniging met 67 leden. Het is ons in het afgelopen jaar gelukt, dankzij de bereidheid van Dhr. Kalmeijer het bestuur weer op volle sterkte te krijgen. Secretaris Kamer, penningmeester De Heij, 2e penningmeester en 2e secretaris De Heij- Havelaar, Bouwman, Dekema, Kalmeijer en ondergetekende zijn er in geslaagd uw vereniging te besturen. Onze tatoeëerder De Heij heeft weer vele konijnen door een oornummer herkenbaar gemaakt.
Er is een, voor de aanwezigen gezellige bingoavond avond gehouden.
Samen met VZOD te Bergambacht hebben we onze Jongdierenkeuring gehouden. Deze keer in het clubgebouw van de vogelvereniging BAS. Een locatie die goed bevallen is.
Het aantal inschrijvingen op de Clubtentoonstelling was iets boven de verwachting: 162 dieren. Kijken we naar het aantal inschrijvingen van de afgelopen 5 jaren: 179 in 1995; 243 in 1996; 191 in 1997; 142 in 1998 en 162 in het afgelopen jaar, dan leiden we hieruit weinig reden tot optimisme af. Daar komt bij, dat de sierduiven het zorgenkindje geworden zijn. In de afgelopen 5 jaren, hadden we alleen in 1996 en 1997 sierduiven op onze tentoonstelling. Nu is dan ook de vraag aan de orde of we nog wel moeite moeten blijven doen om deze diergroep op de tentoonstelling te blijven vragen.
We hebben een jaar achter de rug, waarin weinig schokkende dingen binnen onze vereniging hebben plaatsgevonden. Alles is eigenlijk z'n normale gangetje gelopen. Uit de vergaderingen valt dan ook niets te vermelden voor dit jaarverslag.
Daarom wil ik dit verslag afsluiten met een kleine blik in de toekomst, hoewel ook ik die niet kan voorspellen. Wie de ontwikkelingen in de kleindiersport en in het dagelijks leven enigszins volgt kan de volgende conclusie trekken: steeds meer mensen voelen de behoefte om de drukte van het dagelijks leven te ontvluchten door een huis met een tuin of zelfs een stukje land te kopen. De economische situatie in ons land biedt ook steeds meer mensen hiertoe de mogelijkheid. In toenemende mate lijken mensen in die tuin of op dat land huisdieren te gaan houden. Daar vallen ook konijnen en kippen onder. Men voelt zich zelfs steeds meer geroepen dieren van een ras te gaan houden. En dan nu het tegenstrijdige: de animo voor tentoonstellingen en de verenigingen neemt af. Men vindt het zielig de dieren in een kooitje te stoppen om ze zo aan het publiek te tonen, of tijdens de fok op exterieur te selecteren en dus meer dieren te fokken om de beteren over te houden.
Ik denk, dat we met elkaar deze mensen ervan moeten zien te overtuigen, dat zonder verenigingen en een onderlinge sportieve competitie op tentoonstellingen de raszuiverheid van de door henzelf meer gewaardeerde rashuisdieren gaat verdwijnen en dus de rassen verdwijnen. Daarmee zal dan een stuk cultureel erfgoed verdwijnen en dat wil toch niemand. Wij mogen er met elkaar best trots op zijn, dat we door onze hobby raskonijnen en raskippen in stand houden.
Hopelijk werkt deze overtuiging naar buiten toe op termijn tot een toenemend aantal leden en een toenemend aantal dieren op onze tentoonstellingen. Met elkaar binnen Nut & Sport, maar ook in samenwerking met onze buurverenigingen moeten we het hoofd boven water zien te houden tot het tij keert.